

det kan også være andre familiemedlemmer, hvis digitale signatur man giver fuldmagt til.

Til hr. Simon Emil Ammitzbøll og fru Line Barfod, som derudover også rejste spørgsmålet om tilgængeligheden: Jeg vil gerne lade det indgå i det videre arbejde. For det er selvfølgelig helt afgørende, at folk, der af ene eller den anden grund har et handicap, også har adgang til det her syvmileskridt fremad. Det her er noget, der giver meget store besparelser for alle, og det ville være helt urimeligt, hvis der var befolkningsgrupper, som ikke fik den samme adgang. Så det medvirker jeg gerne til at få afklaret under udvalgsbehandlingen.

For de borgere, der måtte følge med debatten i dag og måtte spørge, hvor meget det betyder, at man nu kan klare tingene digitalt frem for at skulle møde op på f.eks. et tinglysningskontor, vil jeg sige, at de skønnede mindredgifter er vurderet til for statens vedkommende at være 70 mio. kr. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og advokater vil det ligge i størrelsesordenen 200-300 mio. kr., for borgerne i størrelsesordenen 100-150 mio. kr. Der er selvfølgelig nogle implementeringsomkostninger, men der er ingen tvivl om, at det her langsigtet er en meget stor gevinst og giver en meget stor sikkerhed for den enkelte borger.

Jeg er glad for de mange positive bemærkninger, og jeg ser frem til udvalgsarbejdet, hvor jeg håber, at bl.a. de ting, jeg har fremhævet her i dag, kan indgå i det videre udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 201: Forslag til lov om ændring af lov om produktansvar. (Ændring af reglerne om mellemhandleres ansvar for produktskader).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(FremSAT 29/3 2006).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om at pålægge regeringen at meddele EU, at Danmark fastholder mellemhandleransvar inden for produktansvarsreglerne, idet disse regler dog fremover vil bygge på det i retspraksis udviklede mellemhandleransvar.

Af Morten Messerschmidt (DF) m.fl.

(FremSAT 2/3 2006).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

EF-Domstolen har for nylig ved en dom fastslået, at den danske produktansvarslov er i strid med det bagvedliggende direktiv. Det er baggrunden for, at regeringen har fremsat det forslag om ændringen af reglerne om mellemhandleres produktansvar, som Folketinget behandler i dag.

Jeg vil gerne indledningsvis understrege, at regeringen ønsker det højest mulige forbrugerbeskyttelsesniveau. Det afgørende for regeringen er, at forbrugerne sikres en nem adgang til at kræve erstatning for produktskader.

Regeringen ønsker derfor ved dette lovforslag at sikre, at skadelidte forbrugere i videst muligt omfang får adgang til at kræve erstatning af den person, som har solgt dem det skadevoldende produkt. Sælgeren vil nemlig langt oftere end producenten befinde sig i lokalområdet, og det er regeringens opfattelse, at mange forbrugere vil opgive deres krav, hvis de skal henvende sig til en producent, der befinder sig i udlandet.

Lad mig så samtidig sige, at jeg gerne havde været denne lovændring foruden. Jeg er faktisk yderst tilfreds med de gældende regler og mellemhandleres, herunder sælgeres, ansvar for produktskader. Efter de gældende regler hæfter mellemhandleren uden begrænsning for producentens objektive ansvar, og denne ordning har i praksis vist sig meget velfungerende.

Regeringen har under retssagen ved EF-Domstolen argumenteret for, at de danske regler kunne opretholdes. Domstolen fandt imidlertid, at reglerne er i strid med produktansvarsdirektivet, og det må vi tage til efterretning. Lovforslaget vil sikre, at sælgere fortsat vil være underlagt et meget strengt ansvar for produktskader.

EF-Domstolen tvinger os til at lempe reglerne om mellemhandlerens hæftelse for producentens og tillige mellemhandlerens produktansvar. Det kommer vi ikke uden om. Den foreslåede ændring er dog formuleret således, at mellemhandlerne pålægges et så strengt hæftelsesansvar, som det efter Justitsministeriets er muligt uden at komme i strid med direktivet.

Mellemhandleren hæfter således fortsat for producentens fejl og forsømmelser, og denne hæftelse er absolut ikke uden betydning. Bl.a. vil en forbruger ved klare fabrikationsfejl i de fleste praktisk forekommende tilfælde kunne få erstatning fra mellemhandleren uden at skulle inddrage producenten. Endvidere vil forbrugeren kunne få erstatning fra mellemhandleren i de tilfælde, hvor en skadevoldende producent, der har handlet culpøst, er insolvent.

Samtidig vil regeringen søge på anden vis at skærpe mellemhandlerens ansvar inden for direktivets rammer.

For det første indebærer lovforslaget, at mellemhandlerens ansvar for egne fejl og forsømmelser skærpes. Det sker ved, at mellemhandleren pålægges en omvendt bevisbyrde ved produktskader.

For det andet vil jeg, som det fremgår af lovforslaget, nedsætte et sagkyndigt udvalg, som skal overveje, om også sælgers ansvar efter købeloven skal udvides. Udvalget skal således overveje, om der kan indføres en lovbestemt garanti i dansk ret, som i alle tilfælde vil kunne sikre køber erstatning hos sælgeren, hvis der sker en produktskade.

Endelig og for det tredje vil regeringen opfordre EU-Kommissionen til at fremsætte forslag om en ændring af produktansvarsdirektivet, der vil muliggøre, at Danmark kan genindføre reglen om, at mellemhandlere uden begrænsning

hæfter for producentens produktansvar. Allerede under det danske formandskab i 2002 opfordrede EU's Ministerråd Kommissionen til at vurdere behovet for en ændring i direktivet.

Kommissionen har imidlertid endnu ikke fremsat et ændringsforslag. Det er regeringens opfattelse, at der efter EF-Domstolens dom er et påtrængende behov for at ændre direktivet, og det agter regeringen at meddele Kommissionen. Forbrugerrådet og relevante erhvervsorganisationer har over for Justitsministeriet tilkendegivet, at man støtter dette initiativ.

Ved det fremsatte beslutningsforslag, som vi også behandler i dag, foreslår forslagsstillerne, at regeringen pålægges at meddele EU, at Danmark fastholder reglerne om mellemhandleransvar på produktskader, idet disse regler dog fremover vil bygge på retspraksis.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at forbrugeren bør sikres den videst mulige adgang til at gøre produktansvar gældende over for sælgere. Vi skal ikke lade forbrugeren i stikken. De skal ikke bare henvises til at gøre deres krav gældende over for en producent, der eventuelt bor i den anden ende af Europa. Når regeringen alligevel ikke kan støtte forslaget, så skyldes det, at det efter Justitsministeriets opfattelse vil rejse alvorlige spørgsmål om Danmarks manglende efterlevelse af dommen.

Hæftelsesansvaret efter retspraksis indebærer, at mellemhandleren også hæfter for producentens objektive ansvar, men EF-Domstolen har netop fastslået, at mellemhandlerne ikke må hæfte for producentens objektive ansvar. Det er efter Justitsministeriets opfattelse ikke afgørende, om mellemhandleren pålægges ansvaret ved lov eller ved retspraksis.

Justitsministeriet forudsætter, som det også fremgår af forslaget til ændring af reglen om hæftelsesansvaret, at domstolene vil kunne tage udgangspunkt i retspraksis om hæftelsesansvar. Men som det ligeledes fremgår af lovforslaget, må dette dog ikke medføre, at mellemhandleren reelt pålægges ansvar, der er lige så strengt som det objektive ansvar efter direktivet. Det er således min vurdering, at en vedtagelse af beslutningsforslaget vil kunne rejse alvorlige spørgsmål om Danmarks manglende efterlevelse af dommen.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget, men som jeg har omtalt, vil regeringen på en række andre punkter gå videre end beslutningsforslaget for at sikre forbrugeren en nem adgang til at gøre produktansvar gældende

over for sælger. Som tidligere nævnt foreslår regeringen således, at mellemhandleren pålægges en omvendt bevisbyrde ved egne fejl og forsømmelser, og desuden vil regeringen undersøge muligheden for at indføre et køberetligt garanti-ansvar for produktskader.

Kl. 11.10

Endelig skal jeg understrege, at regeringen fortsat vil arbejde for at få ændret produktansvarsdirektivet, så forbrugeren kan opnå en endnu bedre beskyttelse. Jeg håber på en velvillig behandling af det fremsatte lovforslag, og jeg stiller mig naturligvis til rådighed for spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg lyttede meget interesseret til de kommentarer, som justitsministeren knyttede til beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti. Som justitsministeren vil notere sig, så er det fremsat ca. en måned før justitsministerens eget forslag.

Jeg forundres lidt over, at man afviser det så konsekvent, for som jeg umiddelbart har kunnet læse ministerens forslag, er det faktisk det samme, vi siger. Jeg vil tillade mig at sige, at det er fejlagtigt, hvis justitsministeren mener, at det i retspraksis udviklede produktansvar i dansk ret indtil 1989 byggede på et objektivt ansvar. Det er der ikke noget i den teori, som omhandler de domme, man plejer at lægge til grund for produktansvarsreglerne, der underbygger.

Tværtimod siger alle, der ved noget om det her, entydigt – som jeg har forstået det – at det er en skærpet culpanorm, og det er jo præcis det, som justitsministeren også lægger op til i sit lovforslag, og derfor kan jeg ikke forstå, når der ikke er den store modsætning mellem de to forslag, hvorfor justitsministeren nødvendigvis må give beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti så hård en medfart.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, at jeg faktisk tror, at Dansk Folkeparti og regeringen ønsker at sikre forbrugeren mest muligt, og jeg tror også, vi i meget vidt omfang er gået i den samme retning.

Vi må bare sige, at der i Dansk Folkepartis forslag altså er det problem, at man lægger vægt på, at mellemhandleren skal hæfte for producentens objektive ansvar, og det er det, som EF-

Domstolen har fastslået at man ikke kan gøre. Her bliver vi tvunget til at lempe reglerne.

Men jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, at jeg synes, at i denne gode sags tjeneste, hvor jeg har fuld respekt for de meget, meget, meget sympatiske hensigter, som Dansk Folkeparti har med det forslag, som jeg medgiver og anerkender at Dansk Folkeparti faktisk kom med, før regeringen kom med sit lovforslag, synes jeg egentlig, at vi i den gode samarbejdsånd skal sige: Kan vi ikke arbejde videre med regeringens lovforslag, som vi ved overholder EF-retten? Det er afgørende for os, for jeg tror, at vi er ude på præcis det samme, nemlig at sikre borgeren mest muligt, herunder også ved at tage nye initiativer.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jeg slet ikke uenig i, og jeg synes også, at ministerens lovforslag er sympatisk. Der, hvor jeg bare anker, er, når justitsministeren siger, at det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti er kommet med, vil være uforeneligt med EU-retten, fordi det vil forsøge at indføre et objektivt ansvar og altså dermed fastholde retstilstanden, som den er i dag, og som er blevet underkendt af EF-Domstolen. Det er jo netop ikke tilfældet.

Hvis bare justitsministeren læser overskriften, så fremgår det jo meget klart, for der står: Idet disse regler – altså dem, som vi ønsker – dog fremover vil bygge på det i retspraksis udviklede mellemhandleransvar.

Det er altså sådan, at det i retspraksis udviklede mellemhandleransvar er et subjektivt ansvar, det er et culpaansvar. Det er jo derfor, der er tale om en forringelse, uanset hvilket af de her forslag – og måske begge – vi stemmer igennem. Jeg vil bare gerne bede justitsministeren om at bekræfte, at det præcis er det samme, som vi sigter efter. Vi går ikke efter at fastholde et objektivt ansvar, for det anerkender vi at EF-Domstolen har sagt nej til. Der skal åbenbart ske en forringelse.

Det, som det i retspraksis udviklede regelsæt bygger på, er en skærpet culpanorm, præcis det samme, som justitsministeren gerne vil have. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, at vi er fuldstændig enige, og jeg tror, vi forsøger at opnå præcis den samme retstilstand. Det, der er

problemet med Dansk Folkepartis forslag, er, at hæftelsesansvar efter retspraksis vil indebære, at mellemhandleren også hæfter for producentens objektive ansvar. Og det er lige præcis det, som EF-Domstolen har fastslået at mellemhandleren ikke må.

Men jeg anerkender fuldt ud, at Dansk Folkeparti, som jeg har forstået hr. Morten Messerschmidt, ikke mindst under debatten her i dag, egentlig forsøger at sigte hen imod at skabe den samme retstilstand, vel vidende at EF-Domstolen altså har gjort livet lidt vanskeligere for os lige præcis i denne sag.

Jeg vil så også sige til hr. Morten Messerschmidt, at regeringens lovforslag jo går videre end Dansk Folkepartis forslag på en række punkter. Bl.a. foreslår regeringen jo, at mellemhandleren pålægges en omvendt bevisbyrde ved egne fejl og forsømmelser, og vi var jo også inde og undersøge, om der var en mulighed for at indføre et køberetligt garantiansvar for produkt-skader.

Så det korte af det lange er, at jeg tror, at der er meget stor enighed her i Folketinget om, at vi må gøre, hvad vi kan for at beskytte forbrugerne mest muligt og så acceptere den dom, der foreligger fra EF-Domstolen.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det kan jo nemt blive meget teknisk-juridisk, når man lytter til den her debat. Derfor vil jeg bare gerne have ministeren til i almindeligt klart sprog at bekræfte, at regeringen her vil forringe forbrugernes retsstilling i Danmark på grund af Danmarks EU-medlemskab, og fordi regeringen ikke vil holde fast på Danmarks ret til at gå foran med at forbedre forbrugernes retsstilling.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at regeringen naturligvis efterlever de afgørelser, der kommer fra domstolene. Det gælder også afgørelser fra de internationale domstole, som vi har forpligtet os på, herunder fra EF-Domstolen. Og det er korrekt, at i den her sag har EF-Domstolens dom umiddelbart medført en forbrugerforringelse. Det forsøger regeringen med det her lovforslag at rette op på, dels med lovforslaget, dels med de andre initiativer, som jeg har redegjort for.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det sidste med, at ministeren siger, at man forsøger med lovforslaget at rette op på det, forstod jeg ikke helt. Altså, bare for at være helt sikker, for det står jo i bemærkningerne til lovforslaget, men også for at få bekræftelsen mundtligt fra ministeren, vil jeg sige: Dette lovforslag indebærer en forringelse i forhold til den gældende retstilstand indtil dommen fra EF-Domstolen.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ja, men jeg vil sige til fru Line Barfod, at, som jeg også har svaret hr. Morten Messerschmidt, det her lovforslag medfører, at vi efterlever EF-Domstolen, men vi lader det jo ikke bare blive ved det. Vi ændrer ikke bare lovgivningen efter EF-Domstolens præmisser, vi siger: Hvad kan vi gøre inden for EU-rettens område, der kan forbedre forbrugernes retstilstand? Og det er det, som lovforslaget her tager fat på. Men som jeg har annonceret, er der også yderligere initiativer på vej både på rent nationalt plan og på EU-plan, for at vi får sikret forbrugerne mest muligt.

Formanden:

Tak til justitsministeren. Så er det hr. Søren Pind som ordfører.

Søren Pind (V):

Da Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, ikke kan være til stede, skal jeg kort meddele, at Venstre støtter forslaget.

Lovforslaget er fremsat for at tilpasse dansk produktansvarslovgivning til EU-reglerne, idet EF-Domstolen har fastslået, at vores lovgivning ikke er i overensstemmelse med EU-direktivet om produktansvar. Vi er i Venstre enige i, at dette forhold skal bringes i orden og vel at mærke bringes i orden, så det høje forbrugerbeskyttelsesniveau fastholdes.

Forslagets juridiske nuancer kan være vanskelige for menigmand at forstå, og vi beder om, at justitsministeren over for udvalget fremkommer med praktiske eksempler på, hvordan lovforslaget vil komme til at virke. Men vi er helt enige med justitsministeren i det overordnede mål, nemlig at der inden for EF-Domstolens doms rammer pålægges mellemhandler et strengt produktansvar med henblik på at opretholde Danmarks høje forbrugerbeskyttelsesniveau.

Vi støtter som sagt forslaget og heraf følger, at vi afviser B 85, der foreslår, at Danmark ikke tilpasser dansk ret efter EF-Domstolen.

Formanden:

Tak til hr. Søren Pind. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Karen Hækkerup (S):

Socialdemokraterne deler opfattelsen af, at det her lovforslag i virkeligheden er en ærgerlig ændring af loven. Men når det er sagt, så er det også en god forbedring af nugældende regler, fordi den EF-dom, der jo er kommet, har sagt, at vi skal lave om på den måde, vi laver tingene på i dag.

Derfor støtter vi dette lovforslag, selv om vi erkender, at det er en forringelse, der finder sted i forlængelse af lovforslaget. Men omvendt er det altså hyklerisk at ville blive ved med ikke at tage de påbud, der kommer fra EU-retten, alvorligt, når nu vi har forpligtet os til at være med. Ministerens lov er således på den ene side et forsøg på at ændre den danske lov om produktansvar, så den ikke bliver traktatstridig, og på den anden side et forsøg på at bibeholde vigtige elementer, bl.a. mellemløstansvaret og omvendt bevisbyrde.

Vi støtter de ændringer, der er lagt op til, og synes, at de ser meget fornuftige ud. Selv om vi altså erkender, at det er en ærgerlig lov, er den dog en forbedring af det, der er gældende p.t., efter at dommen er faldet.

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Og så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører.

Morten Messerschmidt (DF):

Der tales meget om EF-Domstolens virke i disse dage, måneder og år. Der går næsten ikke en uge, uden at vi står over for en debat om, hvordan EF-Domstolen virker, om, hvad det er for nogle beslutninger, den træffer, og om, hvorvidt det overhovedet er en domstol, som bør fungere på den måde, den gør, i et demokratisk samfund.

Kl. 11.20

Ja, forleden dag diskuterede vi miljødommen, hvor EF-Domstolen på en fuldstændig illegitim måde har ændret på traktaternes sammensætning. Vi har stået over for EF-Domstolens meget aktivistiske linje, når det kommer til landenes muligheder for at agere internationalt. Og nu

står vi altså over for en ny sag, hvor EF-Domstolen har overtruffet de demokratiske regeringers ønsker og viljer.

Sagen er jo, at der i det her direktiv, i produktansvarsdirektivet, er en fuldstændig klokkeklar erklæring fra det ministerrådsmøde, hvor man endelig vedtog produktansvarsdirektivet tilbage i slutningen af 1980'erne; en fuldstændig klokkeklar erklæring, hvor samtlige medlemslande giver Danmark ret til at opretholde et mellemløstansvar byggende på det, der hedder objektivt grundlag.

Alle regeringer er enige. Alligevel går EF-Domstolen så ind nu og sidder den erklæring overhørig og fortolker direktivet i den retning, som EF-Domstolen synes, fuldstændig uafhængigt af at EF-Domstolen intet folkeligt mandat har, ingen demokratisk legitimitet har. Med andre ord ser vi her endnu et eksempel på, at EF-Domstolen sætter det politiske element, den demokratiske del af EU ud af spil og gennemtrumfer sin egen dagsorden.

Det er dybt beklageligt, både for demokratiet og sandelig også for forbrugerne. For det er jo i sidste ende forbrugerne, som vil få en forringet retssikkerhed, det er forbrugerne, der nu skal bruge penge og ressourcer på at bevise, at de rent faktisk har ret, hvor det før i tiden var langt lettere at få ret, hvis man var blevet syg, hvis man havde lidt skade – tingskade, personskaade – på grund af et defekt produkt, man havde købt.

Det er den retstilstand, som nu bliver forringet af EU, af EF-Domstolen. Og det er den retstilstand, som vi nu skal reagere på, hvad angår dansk ret.

Man tager jo meget fejl, hvis man tror, at der ikke i dansk ret eksisterede produktansvarsregler inden 1989. Der har eksisteret produktansvarsregler og ansvarsregler inden for det privatretlige område i masser af år. De har bare ikke været kodificeret af Folketinget, de har bygget på retspraksis. De har bygget på regler, der ud fra erstatningsretlige principper har været udviklet af domstolene igennem årtier. Og på den måde har vi faktisk i Danmark haft en lang juridisk tradition for at sikre danske forbrugeres rettigheder.

I det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, B 85, nævner jeg en række af de sager, ligesom jeg citerer fra professor Lookofskys »Lærebog i obligationsret I«, anden udgave, 2005, hvoraf det meget klart fremgår, at ikke nok med, at vi altid har haft produktan-

svarsregler, men de gamle regler er faktisk stadig væk gældende, er ikke nogle, der er trådt ud af kraft, bare fordi vi har direktivet; de to regelsæt er parallelle.

Det ser vi bl.a. i princippet om, at man selv skal betale en vis andel af erstatningen, at man selv skal betale en lille del. Der plejer man at bruge de i retspraksis udviklede regler til at dække sig ind under, og efterfølgende bygger man ovenpå med direktivreglerne for at få fuld erstatning.

Dansk Folkeparti foreslår så som en konsekvens af, at EF-Domstolen har forringet både demokratiet og forbrugersikkerhedsreglerne for europæerne, at vi simpelt hen griber tilbage og holder fast i de gamle regler. Vi vil ikke acceptere at skulle indføre noget, som det danske Folketing eller det danske retssystem ikke har haft til hensigt. Det er hensigten med Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Jeg har med stor fornøjelse læst og også hørt justitsministerens fremlæggelse af sit eget lovforslag, og for mig at se er der ingen tvivl om, at hensigten er meget langt hen ad vejen den samme. Men jeg vil stadig væk sige, at der er nogle områder, hvor vi må have afklaret, hvorvidt sigtet, det endelige udkomme, også bliver det samme; om vi virkelig med en vedtagelse af L 201, som er ministerens forslag, får den samme sikkerhed, som vi engang før 1989 havde, og som Dansk Folkeparti ønsker at fastholde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan ikke undlade at lade mig provokere af hr. Morten Messerschmidts indlæg, fordi hr. Morten Messerschmidt gentager det, han masser af gange har gjort i andre sammenhænge, nemlig at EF-Domstolen skulle være illegitim, skulle savne demokratisk berettigelse osv.

Kl. 11.25

Jeg vil gerne spørge, hvorved EF-Domstolen adskiller fra de kendte danske domstole ved dens opbygning. Der er ikke nogen, så vidt jeg ved, danske dommere, der er folkevalgte. På den anden side vil jeg sige, at den legitimitet, som EF-Domstolen har, jo gentagne gange er blevet bekræftet ved diverse folkeafstemninger i Danmark, hvor den danske befolkning har sagt ja til først Romtraktaten og derefter senere til Maastrichttraktaten, Amsterdammtraktaten osv. Så det med den manglende legitimitet vil jeg gerne bede hr. Morten Messerschmidt om at udbyde lidt, for jeg har svært ved at se, at EF-Dom-

stolens status i så henseende skulle adskille sig så forfærdelig meget fra danske domstoles.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen det er altså et kompliceret område, og derfor vil jeg godt forsøge at elaborere på det.

Jeg har ikke sagt, at EF-Domstolen er illegitim, jeg anerkender dens folkeretlige status. Det, der er problemet, er, at EF-Domstolen afsiger domme, som er illegitime. Når eksempelvis EF-Domstolen blander traktaterne sammen, er det helt klart, at man er inde på et område, som er politisk og ikke juridisk.

Det, der er problemet ved EF-Domstolen, og som vi ikke ser ved danske domstole, er, at EF-dommerne opfører sig som politikere. De ændrer på traktaterne. Det var det, vi diskuterede i onsdags her i salen. Jeg tror næsten, at fru Arnold var til stede. At EF-Domstolen går ind og træffer politiske afgørelser, betragter jeg som fuldstændig illegitimt, for det er ikke domstoles, og det er ikke dommeres opgave, de skal afgøre juridiske disputer, ikke politiske.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Men er det ikke sådan, vil jeg spørge hr. Morten Messerschmidt, at selv inden for det danske retssystem er der jo også domme, som er afsagt på grundlag af den samme lovgivning, men som får forskelligt udfald, afhængigt af om det er Østre Landsret eller Venstre Landsret, eller om det er byretterne eller Højesteret, der afsiger dem? Der kan være forskellige vurderinger af nøjagtigt det samme lovgrundlag set i relation til en ganske bestemt problemstilling.

Anerkender hr. Morten Messerschmidt ikke, at der kan være forskel på fortolkningerne, afhængigt af hvad det er for nogle personer, der sidder og kigger på det, selv om de pågældende personer er bundet af lovens bogstav?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg ved ikke, om det var et forsøg på at replicere på det svar, jeg lige kom med, så lykkedes det i hvert fald ikke særlig godt. For sagen er jo, at det her ikke handler om, at forskellige retsinstanter kan lægge vægt på forskellige synspunkter i en retssag. Det er fuldstændig naturligt. Det er jo derfor, vi har et treinstanssystem i Danmark. Hvis ikke man kunne lægge vægt på for-

skellige ting, var der ingen grund til at have mere end én behandling.

Det, det handler om, er, hvordan dommerne ved EF-Domstolen fortolker deres egen rolle. Og der er overhovedet ingen tvivl om, at EF-Domstolens dommere betragter sig selv som politikere. Det er jo en dybt politisk afgørelse, hvis man siger, at traktaterne skal ændres på en sådan måde, at strafferetsafgørelser, strafferetslovgivning fremover kan laves med flertalsafgørelser, mens politikerne kun har kunnet blive enige om, at det skal man altså kun kunne gøre, hvis man er enige; at der skal man have vetoret. EF-Domstolen har ved dommen 176/03 ændret på det princip, ændret på søjle 1, EF-traktaten, og det er en fuldstændig politisk afgørelse.

I den her sag der står vi så over for, at alle regeringerne i EU har sagt, at Danmark gerne må have et mellemhandleransvar på objektivt grundlag, og EF-Domstolen går alligevel ind og omgør det. Så det er et spørgsmål om, at EF-Domstolen sætter sig over de politiske folkevalgte, det er der, problemet ligger.

Formanden:

Tak til hr. Morten Messerschmidt. Og så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (KF):

Formålet med lovforslaget er at bringe produktansvarsloven i overensstemmelse med Rådets direktiv om produktansvar, idet EF-Domstolen i dom af den 10. januar 2006 har fastslået, at produktansvarslovens nuværende § 10 ikke er i overensstemmelse med direktivet.

Det kan man jo så synes om eller lade være med, men det er nu engang et faktum, og det er vi nødt til at efterkomme. Og når vi nu er nødt til at ændre loven, er det for Det Konservative Folkeparti afgørende, at der ikke ændres mere end højst nødvendigt og således, at forbrugernes interesser til stadighed tilgodeses bedst muligt.

Vi er tilfredse med det forslag, som justitsministeren har fremlagt. Forslaget formår på den mindst indgribende måde at bevare så meget forbrugerbeskyttelse som muligt, samtidig med at dommen efterkommes, og i tillæg indføres der så omvendt bevisbyrde for mellemhandleren, så forbrugeren stilles bedst muligt.

Det bedste ville jo være, hvis forbrugeren kunne nøjes med at gå til mellemhandleren med krav om erstatning, hvis produktet har forårsaget skade på person eller ting. Sådan har det væ-

ret hidtil, men fremover bliver det lidt mere bøvellet for forbrugerne. Forbrugeren kan fortsat gå til mellemhandleren med sit krav om erstatning, hvis producenten har skylden for fejlen på produktet, altså hvis der er et såkaldt culpaansvar hos producenten, eller hvis mellemhandleren ved sin håndtering af varen har pådraget sig skyld i fejlen, og her er det så, at der indføres omvendt bevisbyrde.

Kl. 11.30

Hvis der derimod kun er tale om et objektivt ansvar hos producenten, må forbrugeren altså selv gå til producenten. Det bliver på den måde lidt mere bøvellet at være forbruger, også selv om jeg tror, at de fleste forhandlere vil være behjælpelige over for forbrugeren og hjælpe mest muligt.

Vi vil fra konservativ side bøje os for EF-Domstolens afgørelse og acceptere, at sådan er virkeligheden. Derfor kan vi støtte ministerens forslag, og derfor kan vi ikke støtte Dansk Folkepartis forslag, selv om vi har forståelse for intentionerne i beslutningsforslaget. Ønsket er jo i virkeligheden det samme, nemlig at vi begge vil sikre forbrugerne mest muligt, og det er da også sådan, at jeg hører de øvrige ordførere give udtryk for, at det er et fælles ønske, vi har. Så vi støtter ministerens forslag.

Vi har da også noteret os, at der er blevet givet udtryk for, at man under udvalgsbehandlingen kan se nærmere på, om der måske var nogle elementer i Dansk Folkepartis forslag, som kunne tages med ind i forhold til ministerens lovforslag.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil gerne spørge: Når nu ordføreren siger, at han vil bøje sig for – og det har jeg forståelse for – at EF-Domstolen har fortolket produktansvarsdirektivet på en anden måde, har ordføreren så ikke også forståelse for, at der er et særskilt problem, nemlig at vi da også får en forringelse af de regler, vi havde i Danmark, inden direktivet blev indført?

Indtil juni 1989 havde vi jo produktansvarsregler i Danmark, som på mange områder blev forbedret ved direktivets indførelse, men som altså nu bliver forværret, fordi EF-Domstolen har udvandet direktivet. Er ordføreren så ikke enig i, at vi faktisk på mellemhandleransvarsområdet vil være bedre tjent med at have det

gamle sæt regler, som er blevet udviklet i dansk retspraksis i mange, mange år?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Nej, det er vi ikke umiddelbart enige i, jævnfør også det svar, som justitsministeren gav tidligere i debatten. Men det, som jeg så tilføjede, var, at vi er åbne over for, at vi under udvalgsbehandlingen ser på netop det element i Dansk Folkepartis forslag, så vi bliver helt afklaret med hensyn til, om der er noget der, som kan justeres yderligere eller ej. Vi tror ikke, at det kan, men vi er selvfølgelig meget åbne over for, at muligheden kan foreligge.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Messerschmidt for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Men hvis ordføreren ikke er enig i, at Dansk Folkepartis beslutningsforslag, som altså vil genindføre det gamle sæt regler, skulle være en bedre retssikring end det, som justitsministeren kommer med, hvorfor så afvise det? Hvis der er tale om, at det ikke går over det, som justitsministeren ønsker, men går under det, som justitsministeren ønsker, altså de gamle regler, hvorfor så afvise det? Så er der jo ingen grund til det, hvis man alligevel er dækket ind af ministerens lovforslag.

Hvis man mener, at det, som justitsministeren kommer med, trods alt vil være bedre end det, vi havde indtil 1989, hvorfor så afvise Dansk Folkepartis beslutningsforslag om at fastholde de gode forbrugersikkerhedsregler, vi havde indtil 1989?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Ja, det er jo ganske enkelt sådan, som justitsministeren også sagde, at som Dansk Folkepartis forslag foreligger på nuværende tidspunkt, vil det ikke være i overensstemmelse med den afgørelse, der er truffet ved EF-Domstolen, og det er vi altså nødt til ligesom at tage til efterretning og sige: Sådan ser virkeligheden ud.

Men som jeg tilføjede, og nu skal jeg så sige det for tredje gang: Vi er meget åbne over for, at vi under udvalgsbehandlingen ser nærmere på lige præcis den indvending. Vi tror ikke, der er noget at komme efter, men vi holder mulighe-

den åben. Det synes jeg dog er noget af en imødekommelse af Dansk Folkeparti og Dansk Folkepartis forslag. Selv om vi ikke tror, der er noget at komme efter, er vi altså meget indstillet på at se på, om der kunne være det. Og hvis der er det, er vi selvfølgelig indstillet på at imødekomme Dansk Folkepartis ønske, for vi har, som jeg sagde, det fælles mål at stille forbrugerne bedst muligt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den radikale ordfører, fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Det foreliggende lovforslag vil også jeg i lighed med tidligere ordførere sige skulle læses et par gange, før man egentlig fik brikkerne på plads med hensyn til, hvad det egentlig var, der var blevet sagt af Domstolen, og hvad det egentlig er for et mellemhandleransvar, vi taler om her.

Kl. 11.35

Det lykkedes mig ved tredje og fjerde genemlæsning at finde ud af, hvad det var, der var sket i virkeligheden, og derfor vil jeg gerne rose ministeren for at gøre et behjertet forsøg på at genoprette den svækkelse af forbrugernes rettigheder, som faktisk skete med den dom, der blev afsagt tidligere på sæsonen, i januar 2006.

Det, der fremgik af den høring, vi havde i Europaudvalget tidligere på året, var jo netop, at jo mere blød og jo mere tåget, vi laver direktivteksterne, jo mere løs vi laver EU-lovgivningen, når vi sidder og giver grønt lys til direktivforslag i Europaudvalget, og i den behandling, vi giver det her i vores medlemskab af EU, jo mere overlader vi til Domstolen at fortolke.

Sådan er det i øvrigt også i dansk lovgivning: Jo mindre præcis man laver lovteksten, jo større spillerum bliver der til domstolene. Således også her.

Vi har formentlig ikke forudset disse situationer, da direktivteksten blev lavet, og derfor kommer vi nu i den situation, hvor det viser sig, at mellemhandlerens ansvar altså ikke kan rummes inden for den samme direktivtekst, som vi havde troet det havde kunnet, og dermed er det fastslået, at forbrugernes rettigheder faktisk er ringere, end vi havde troet, de var.

Det må der så rettes op på, enten ved at man tilsidesætter EF-Domstolens afgørelse, eller ved at man laver en kompenserende dansk lovgivning, som tilsigter at oprette det, som faktisk er

sket ved EF-Domstolens afgørelse. Det er så det, der er hensigten med forslaget, der er fremsat her, og det synes jeg at Justitsministeriet skal have ros for, og vi vil også overordnet støtte det.

Vi vil naturligvis i udvalget søge at få belyst nogle af tingene, nogle af detaljerne, der står i lovforslaget. Bl.a. er der problemet med den omvendte bevisbyrde, som jo altid er en meget, meget vanskelig ting at få greb om: Hvad er det, man skal bevise, at man ikke har gjort, eller at man har gjort, for at man ikke kan ifalde et erstatningsansvar over for en forbruger?

Omvendt bevisbyrde er noget, man skal omgås med stor varsomhed, men jeg er godt klar over, at det er den bedst tænkelige måde, man kan nærme sig begrebet objektivt ansvar på, og det er jo så det, vi skal prøve at få indkredset i den her forbindelse, og det vil vi kigge på i udvalgsarbejdet. Men overordnet set er vi selvfølgelig indstillet på at støtte ministeren i hendes lovforslag, fordi det betyder, at forbrugerne får den sikring tilbage, som vi faktisk troede de havde haft, men som de havde fået frataget ved EF-dommen, og det skal vi selvfølgelig bestræbe os på at gøre.

For at imødegå eventuelle spørgsmål om, hvorvidt det ikke var godt at have den gamle danske lovgivning, vil jeg blot sige, at det for os er meget, meget vigtigt, at vi har nogle fælles regler i dette meget store marked, som EU udgør, hvor der er mange hundrede millioner mennesker, der bliver omfattet af en fornuftig forbrugerbeskyttelseslovgivning. Det skal vi sørge for at holde fast i.

Vi har ikke meget glæde af, synes jeg, at opretholde tårnhøje niveauer for 5 millioner danskere, hvis hele resten af Europa sejler rundt i manglende retssikkerhed, og jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fast i at respektere EF-Domstolens afgørelser og det retssystem, vi har tiltrådt her ved gentagne folkeafstemninger.

Så Det Radikale Venstre støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må indledningsvis sige, at jeg har svært ved at forstå, hvordan Det Radikale Venstre kan se sådan på det, at bare fordi vi har høje regler i Danmark, så må man nødvendigvis have dårlige og lavere regler i udlandet. Det kunne jo være, at de andre lande også havde indrettet sig på en fornuftig måde.

Men det, jeg egentlig gerne ville spørge til, er mere den juridiske metode, som fru Arnold be-

skæftiger sig med i sit indlæg. For fru Arnold siger jo meget klart, at det handler om, at vi politikere ikke formulerer teksterne klart nok.

Nu er det jo sådan, at der faktisk er en helt klar erklæring tilknyttet produktansvarsdirektivet, hvor samtlige medlemslande giver Danmark tilslutning til, at vi kan have et mellemhandleransvar på objektivt grundlag. Jeg kunne bare godt tænke mig at høre, hvordan fru Arnold forestiller sig at den erklæring kunne have været formuleret klarere, når det nu er det, hun mener er metoden til at undgå de her sager.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg ved i hvert fald, at for dansk lovgivning er det sådan, at det, der tæller, er teksten i loven og bemærkningerne til loven og ikke eventuelle rådserklæringer eller eventuelle regeringserklæringer, som kan være udsagt over for pressen, eller som har en helt anderledes karakter end det, som man støtte ret på, når man skal afgøre sagerne ved en juridisk domstol.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg skal bare forstå det rigtigt: Fru Arnold og det Radikale Venstre har ikke noget problem med, at EF-Domstolen, hvor den ene part klart procederer på, at der er en helt klar politisk tilkendegivelse af, at man skal have lov til at have mellemhandleransvar på objektivt grundlag, fuldstændig koldt og kynisk tilsidesætter den demokratiske legitimitet, som regeringerne nu engang har, alt imens Domstolen jo ingen demokratisk legitimitet har.

Jeg skal bare forstå det rigtigt, at det simpelt hen er Det Radikale Venstres synspunkt, at der betyder demokratiet og de folkevalgte ikke noget.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil blot prøve at præcisere, hvad det var, jeg sagde. Jeg nævnte hverken noget om kulde eller kynisme eller noget andet. Jeg ved i hvert fald fra dansk lovgivning, og jeg går ud fra, at det er nøjagtig det samme, der gælder, når vi taler om direktivtekster, som skal fortolkes af Domstolen, at hvis man skal have seler, livrem og korset og det hele på, når man skal lave en lovgivning, så skal man skrive det i lovteksten. Ellers kan der

overlades noget til Domstolens fortolkning, og sådan er det altid.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Så er der ikke mere til den radikale ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Da vores ordfører, fru Anne Grete Holmsgaard, ikke kan være til stede, skal jeg kort fortælle, hvad SF mener.

Det her er svært. Jeg husker tydeligt dengang, vi havde diskussionen om produktansvarsdirektivet tilbage i 1980'erne, og jeg husker det også, som om det tog adskillige år, før Danmark rent faktisk kunne gå ind og støtte produktansvarsdirektivet og efterfølgende kunne få formuleret en lovgivning, som der kunne opnås et flertal for her i salen.

Det, der også var karakteristisk for netop den erklæring, som hr. Morten Messerschmidt hele tiden vender tilbage til, var, at de andre lande ikke var enige. Men vi fik et lille figenblad, således at den daværende danske regering kunne argumentere for, at man her i Danmark skulle støtte direktivet med den konsekvens, at vi fik en produktansvarslovgivning, der hvilede på de principper, som vi altid havde haft, men som ikke var direktivmedholdelige. Det er den problemstilling, vi nu står i, det er så kommet nu, vi har fået en over næsen med den her dom.

Spørgsmålet er så: Skal vi vælge den model, som Justitsministeriet har valgt, eller har Forbrugerrådet ret i, at man nok har været lidt for negativ i sin vurdering af, hvor galt det er gået? Kan man vælge en anden model, kan man vælge Dansk Folkepartis forslag? Jeg er i tvivl, og jeg synes, vi skal have en teknisk gennemgang af det i Retsudvalget.

Men jeg vil så grundlæggende sige, at jeg altså har mere tillid til Justitsministeriets embedsmænd, end jeg har til hr. Morten Messerschmidt. Derom er der ingen tvivl.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Tak til ordføreren. Den sidste ordfører er fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

En væsentlig grund til, at Enhedslisten er imod EU, er, at vi mener, at der er et problem med internationalt samarbejde, og at hele konstruktio- nen ikke er lavet til fordel for mennesker.

Vi mener, at hvis man skal have et sådant forpligtende samarbejde mellem lande, så skal det bygge på hensynet til mennesker som det vigtige. Derfor har vi også gentagne gange fremsat forslag om, at man skal have ret til at gå foran, og om, også med henvisning til denne dom, at Danmark skal holde fast i, at vi vil have ret til at gå foran, når det gælder hensyn til mennesker.

Denne sag kan nemt blive lidt teknisk og måske svær at forstå, men det handler jo helt grundlæggende om som i den konkrete sag, der ligger til grund for dommen, at hvis man har købt nogle æg nede i supermarkedet, der er inficeret med salmonella, og man derfor bliver syg, så skal man kunne gå til supermarkedet og få erstatning for den sygdom, man har fået, den skade, man har fået, frem for at man skal finde tilbage til den, der har produceret æggene med salmonella.

Der har EF-Domstolen nu afgjort, at vi ikke må have en retstilstand, hvor forbrugerne kan gå til den, de har købt produktet hos. Derfor fremsætter regeringen forslag om at forringe loven og retsstillingen for forbrugerne.

Det er vi uenige i at man skal gøre. Vi mener, man skal holde fast i over for EU-systemet, at Danmark varetager menneskers interesser. Vi vil have lov til at have regler, der er bedre på forbrugerområdet, miljøområdet osv. ud fra hensynet til mennesker.

Derfor synes vi også, at det er lidt slapt af Dansk Folkeparti, at deres forslag kun siger, at vi skal fastholde det i retspraksis udviklede. Vi synes, at man sådan set skulle holde fast i den lovgivning, der har været gældende, og at vi skal fastholde det synspunkt og meddele EU, at vi her ikke ønsker at være en del af det regelsæt, der gør, at EF-Domstolen kan gå ind og sige, at forbrugerne skal have en ringere retsstilling i Danmark. Det synes vi ville være det rigtige svar.

Kl. 11.45

Da det forslag fra Dansk Folkeparti dog er en lille forbedring i forhold til regeringens, støtter vi forslaget og går imod regeringens forslag, men vi mener faktisk, at man slet ikke skulle gå ind og pille ved den lov, vi har om produktansvar, men skulle fastholde de regler, der er gældende i dag.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Grunden til, at jeg tager ordet, er selvfølgelig, at jeg i forhold til det, fru Barfod siger til sidst, vil

sige, at vi i Dansk Folkeparti har haft præcis de samme overvejelser. Men er fru Barfod ikke enig i, at det direktiv, som blev gennemført på foranledning af EU, var en forbedring, i forhold til hvordan de daværende mellemhandleransvarsregler i Danmark var?

Når de regler nu bliver ændret, og vi kommer ned under niveau af, hvordan det var på det tidspunkt, så ville det mest naturlige være at sige, at vi fastholder de regler, som vi har udviklet i Danmark, snarere end at gå ind og sige, at vi ønsker at lave en *lex danica* af EU-retten for Danmark. Der er det dog mere naturligt at holde fast i de danske regler, er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Vi mener, at vi skal holde fast i de danske regler, der også har været gældende efter 1989-direktivet, at vi skal holde fast i de danske regler, der har været gældende, indtil man nu ændrer lovgivningen. Så når regeringen går ind og forringer så meget, som der er lagt op til i lovforslaget, er det klart, at Dansk Folkepartis forslag er en forbedring i forhold til de forringelser, som regeringen vil indføre. Men vi mener slet ikke, man skulle lave nogen forringelser.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Derefter er det ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 85, hr. Morten Messerschmidt. (*Ordføreren løber op til talerstolen*). Det er godt med lidt motion.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil gerne kvittere for opbakningen til Dansk Folkepartis beslutningsforslag fra Enhedslisten og også for de betragtninger, som Enhedslistens ordfører er kommet med. For os at se, er det for så vidt en rigtig analyse, som fru Barfod fremdrager. Men for Dansk Folkeparti må det være sådan, at EU-lovgivningen fortolkes af EF-Domstolen, og tilsyneladende er det sådan, at reglerne i EF-direktivet fra starten har været, som EF-Domstolen nu siger, at de er, vi har bare ikke vidst det. Det er jo faktisk det, der er retstilstanden.

Derfor vil jeg også gerne spørge justitsministeren, hvad man agter at gøre ved de domme, som er afsagt efter § 10 i produktansvarslovgivningen i den mellemliggende tid frem til nu, for der er jo klart et dilemma med hensyn til, om man så skal lade EF-Domstolens dom få tilbagevirkende kraft; om den her forringelse af forbru-

gersikkerheden skal have tilbagevirkende kraft, eller om det dog kun er vedrørende de fremadrettede sager, der bliver et problem.

Jeg er fuldstændig enig i det, som andre ordførere har fremført, nemlig at det her er en teknisk sag, og at det nok i virkeligheden er en debat, der mest hører til i Retsudvalget, hvor vi virkelig kan få lov til at arbejde med det juridiske nørderi. Og det vil jeg sige, at jeg ser meget frem til.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste taler er justitsministeren. (*Ministeren løber op til talerstolen*). Den eneste, der ikke får lov at løbe her i Folketingssalen, er formanden.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tillader mig at sige, at jeg ved, at formanden også løber en gang imellem i en anden sammenhæng. Fred være med det, motion har vi alle sammen godt af.

Jeg vil også gerne takke for behandlingen her i dag. Alle er jo enige om, at det her ikke er en sjov sag at stå med. Vi skal efterleve EF-Domstolens afgørelser, og i den her sag har det været svært for os, fordi vi jo ikke har syntes, at det var rimeligt at lave en forringelse af forbrugerbeskyttelsen.

Som flere også har været inde på, har regeringens stilling også været, at i og med at dommen faldt og den skulle efterleves, har det afgørende jo været, at vi kunne tage nogle fremadrettede skridt, der kunne være med til at sikre forbrugerne fremover.

Som jeg også har redegjort for her i dag, så sikrer lovforslaget, at vi efterlever den dom, der er kommet fra EF-Domstolen. Lovforslaget indebærer samtidig, at mellemhandlerens ansvar for egne fejl og forsømmelser skærpes, og det sker ved, at mellemhandleren pålægges en omvendt bevisbyrde ved produktskader. Fru Elisabeth Arnold har under sin ordførertale rejst, at det selvfølgelig skal gennemgås grundigt under udvalgsbehandlingen, og det medvirker vi gerne til.

Kl. 11.50

Vi har syntes, at det var vigtigt, at vi forsøgte at beskytte forbrugeren mest muligt inden for de rammer, som EF-Domstolens dom nu sætter for os. Som jeg også har redegjort for – og det synes jeg også er vigtigt at få sagt for at understrege, at det selvfølgelig er en beklagelig situation, vi står i – så vil jeg nedsætte et sagkyndigt udvalg, der skal overveje, om også sælgers ansvar efter kø-

beloven kan udvides. Udvalget skal også overveje, om der kan indføres en lovbestemt garanti i dansk ret, så man i alle tilfælde vil kunne sikre købere erstatning hos sælgeren, hvis der sker en produktskade.

Endelig vil regeringen opfordre Europa-Kommissionen til at fremsætte forslag om en ændring af produktansvarsdirektivet, der vil gøre det muligt for Danmark at genindføre reglen om, at mellemhandlere uden begrænsning hæfter for producentens produktansvar.

Det sidste er jo meget vigtigt, for vi lever i et indre marked, og man kan sige, at én ting er, at vi helt naturligt primært interesserer os meget for de forbrugere, der køber deres produkter i Danmark, men jeg synes, det er meget vigtigt, at vi også arbejder for, at der genindføres en bedre retstilstand i hele EU.

Hr. Morten Messerschmidt sagde i sine afsluttende bemærkninger til beslutningsforslaget, at han ønskede en afklaring af, hvordan retstilstanden var vedrørende de domme, der allerede er afsagt, og de domme står ved magt.

Det er selvfølgelig klart, at der er blevet vendt mange andre ting under behandlingen, og jeg medgiver, at det her teknisk set er ret kompliceret stof. Derfor vil jeg også gerne tilkendegive, at vi naturligvis meget gerne også ret hurtigt medvirker til en teknisk gennemgang af lovforslaget og de elementer, der er i det.

Jeg har jo under debatten i dag haft en lille debat, en minidebat, kan man sige, med hr. Morten Messerschmidt om, hvad gældende retstilstand har været, og om, hvordan man, om man så må sige, kan forbedre retstilstanden yderligere. Jeg tror, det vil være givtigt for os alle sammen, at vi tager en gennemgang af, hvad retspraksis har været, og af, hvorfor vi fra Justitsministeriets side har fundet, at det her var den korrekte måde at lovgive på. Det medvirker vi meget gerne til, så der også bliver klarhed for Retsudvalgets medlemmer over den præcise rækkevidde af lovforslaget og også den lovteknik, der ligger bag.

Jeg glæder mig over, at der er så stor opbakning til, at vi får de her ting på plads, så vi sikrer os, at Danmark efterlever EF-Domstolens afgørelser.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Hvis der er nogen, der har orket at lytte til den her debat ude ved tv-skærmene, selv om jeg ikke forestiller mig, at det er mange, der har

holdt ud så længe, ville jeg bare, for at der nu ikke bliver skabt en eller anden stemning af, at forbrugeren bliver ringere stillet, sige, at hvis man går ned i Bilka og køber en jakke eller går alle mulige andre steder hen og køber et produkt, og man opdager, at f.eks. den jakke, man lige har købt, er defekt, at der er en mangel ved den, så vil det her lovforslag altså ikke betyde, at den forbruger er ringere stillet. Man kan stadig væk gå hen i butikken, hvor man har købt sin jakke, hvis der er en helt almindelig mangel ved varen.

Det synes jeg at ministeren lige skal bekræfte, for jeg er helt sikker på, at de, der måtte lytte med, uanset hvor mange det er, lige nu må være forvirrede og ønske at få et svar på: Jamen betyder det her rent faktisk, at når der er en mangel ved det produkt, mit havebord eller min jakke, som jeg lige har købt, så kan jeg stadig væk bare gå ned og henvende mig i butikken, hvor jeg har købt det?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan bekræfte over for fru Karen Hækkerup, at forbrugeren stadig væk er beskyttet, og vi har også en købelov, så man skal ikke være nervøs for at foretage indkøb.

Man kan sige, at med hensyn til den debat, vi har haft her i dag, har fru Karen Hækkerup jo meget ret i, at den meget nemt kommer til at lyde som en meget teknisk, juridisk debat. Ikke desto mindre må vi jo alle sammen erkende, at den også i sidste ende kan have en konsekvens for forbrugeren, og derfor er det også så vigtigt, at vi prøver at sikre os bedst muligt, så forbrugeren også fremover er beskyttet.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg skal bare bede justitsministeren bekræfte, at det, som fru Karen Hækkerup fremhæver, ikke har noget med produktansvarsloven at gøre, fordi det er et erstatningsretligt spørgsmål. Produktansvarsloven regulerer det forhold, at man køber en ting, som enten forvolder tings- eller persons-kade. Defekte jakker kan man stadig væk få erstatning for efter de køberetlige regler.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er korrekt. Jeg tror bare, at pointen for fru Karen Hækkerup såmænd heller ikke var at begynde at drage anden lovgivning ind i sagen,

men nok nærmere at imødegå, at nogle mennesker efter at have hørt debatten måske kunne sidde tilbage med lidt forvirring om, hvad det lige præcis var, den her diskussion handlede om.

Der synes jeg, at det er fint, at den socialdemokratiske ordfører er med til at præcisere, at man altså stadig væk har nogen forbrugerbeskyttelse i landet, selv om der har været en enkelt dom, der er gået Danmark imod.

Kl. 11.55

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis

ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 25. april 2006 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvide til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 11.56
